

Dosarul nr. 2ra-1939/19

Prima instanță: Judecătoria Comrat sediul Ceadâr-Lunga (jud. S. Pilipenco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fujenco, L. Caraianu, G. Colev)

ÎNCHEIERE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ilia
Șișcu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital
Străin „Easy Credit” împotriva lui Ilia Șișcu cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost
respins apelul declarat de Ilia Șișcu și menținută hotărârea din 23 noiembrie 2018 a
Judecătoriei Comrat sediul Ceadâr-Lunga

constată:

La 5 iunie 2017, ÎCS „Easy Credit” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ilia Șișcu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că ÎCS „Easy Credit” SRL a încheiat cu Ilia
Șișcu două contracte de împrumut.

Primul contract de împrumut a fost încheiat la 6 ianuarie 2016 cu
nr. 013300661, prin care compania s-a obligat să-i acorde un împrumut în mărime
de 7690 de lei care urma a fi rambursat în 12 rate lunare egale a câte 641 de lei,
începând cu data de 6 februarie 2016, iar Ilia Șișcu s-a obligat să restituie suma
împrumutului, comisionul și dobânzile aferente în conformitate cu prevederile
contractuale și cu graficul rambursării împrumutului.

Al doilea contract a fost încheiat la 8 iulie 2016 cu nr. 205855760, prin care
compania s-a obligat să-i acorde lui Ilia Șișcu un împrumut în mărime de 3000 de
lei, care urma a fi rambursat în 12 rate lunare egale a câte 343 de lei, începând cu
data de 15 august 2016, iar pârâtul s-a obligat să restituie suma împrumutului,

comisionul și dobânzile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și cu graficul rambursării împrumutului.

A menționat că ÎCS „Easy Credit” SRL a acordat împrumuturile în termenul și condițiile stabilite în contract, astfel, îndeplinindu-și toate obligațiile asumate față de debitor. Ilia Șișcu însă nu și-a onorat integral obligațiile de rambursare a creditului.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, ÎCS „Easy Credit” SRL, telefonic, apoi la data de 4 noiembrie 2016 prin scrisoare recomandată a somat debitorul, solicitând rambursarea ratelor scadente, dar neachitate, solicitările fiind ignorate de pârât, acesta refuzând în continuare să achite împrumutul.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 867 alin. (1), 871 alin (1), 872 alin (2) Cod civil, art. 28 alin. (1), 83, 87, 89, 96, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Ilia Șișcu pentru primul împrumut suma restantă în mărime de 2007 de lei, dobânda de întârziere în mărime 916 de lei, clauza penală în sumă de 975 de lei și suma ratelor lunare rămase a împrumutului, în sumă totală de 641 de lei, iar în total pentru primul împrumut 4539 de lei și pentru al doilea împrumut suma restantă în mărime de 1073 de lei, dobânda de întârziere în mărime 1606 de lei, clauza penală în sumă de 975 de lei și suma ratelor lunare rămase a împrumutului în sumă totală de 2744 de lei, în total pentru cel de al doilea împrumut - 6398 de lei, iar pentru ambele împrumuturi 10 937 de lei, compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Comrat sediul Ceadâr-Lunga, a fost admisă acțiunea, încasându-se de la Ilia Șișcu în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL suma datorată în baza contractului de împrumut nr. 013300661 din 6 ianuarie 2016 în mărime de 4539 de lei și în baza contractului de împrumut nr. 205855760 din 8 iulie 2016 suma de 6398 de lei, iar în total suma de 10937 de lei.

A fost încasată de la Ilia Șișcu în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL suma de 328,11 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de Ilia Șișcu și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanțele de judecată au conchis asupra temeiniciei acțiunii, constatând neexecutarea obligațiilor contractuale ale lui Ilia Șișcu ce rezultă din contractele de împrumut nr. 013300661 din 6 ianuarie 2016 și nr. 205855760 din 8 iulie 2016.

La 24 iulie 2019, Ilia Șișcu a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului a indicat că atât instanța de fond, cât și cea de apel au apreciat arbitrar probele cauzei, ajungând la o concluzie eronată.

A considerat că ÎCS „Easy Credit” SRL a dus în eroare instanțele de judecată astfel a obținut o hotărâre în favoarea sa.

A menționat că a încheiat cu ÎCS „Easy Credit” SRL un contract de credit nr. 013300661 din 6 ianuarie 2016 și un contract de credit nr. 205855760 din 8 iulie 2016.

A susținut că este de acord să execute obligațiile contractuale, însă la moment, fiind XXXXX nu poate lucra și nu are surse financiare pentru a stinge datoria, iar pensia de invaliditate este una mizeră de 540 de lei care nu-i dă posibilitate nici măcar să-și procure medicamentele necesare, având nevoie și de alimente, servicii comunale etc.

De nenumărate ori a fost la sediul intimatului și verbal a rugat să-i fie permisă suspendarea executării obligației pe un termen mai îndelungat, până ce SRL „LION GRI PLUS” îi va restitui datoria în sumă de 11 127 lei, care a fost încasată prin hotărâre judecătorească, însă până la moment executorul judecătoresc încă nu a executat hotărârea judecătorească din 17 noiembrie 2011.

A mai indicat că examinarea cauzei în fond și în ordine de apel s-a petrecut în absența sa, și instanțele neargumentat au indicat că a fost legal citat și nu s-a comunicat instanței motivul lipsei în ședința de judecată, dânsul nefiind legal citat.

Astfel, instanța de fond a examinat cauza în absența sa, fiind lipsit de posibilitatea să se apere și să prezinte probe în susținerea poziției sale.

Aceste argumente nu au fost luate în considerație de către instanța de apel, care la fel, a examinat cauza în absența sa, fiind lipsit de posibilitatea de a-și susține cererea de apel și a prezenta probe suplimentare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 iunie 2019, recepționată de către recurent la 24 iunie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 206).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 iulie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ilia Șișcu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ilia Șișcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Este de menționat și faptul că argumentul invocat în recurs de către Ilia Șișcu cu privire la examinarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel în lipsa sa, este neîntemeiat, or, Ilia Șișcu, fiind legal citat atât în cadrul primei instanțe, cât și în instanța de apel, din motive necunoscute, nu s-a prezentat în ședințele de judecată.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ilia Șișcu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ilia Șișcu împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari